

har gjort. I samme øjeblik vi bliver gjort bekendt med påstande om fangemishandlinger, iværk-sættes der en undersøgelse ad de officielle kanaler, som en regering må benytte. De undersøgelser kan ikke dokumentere påstandene.

Formanden:

Så er det hr. Frank Aaen som medspørger.

Frank Aaen (EL):

Nu var det jo sådan, at det, som statsministeren kalder påstande, er blevet fremført af Amnesty International, det er blevet fremført af amerikanske forhørsledere, og det er blevet fremført af fanger, der selv er blevet mishandlet. Mener statsministeren, at alle de, jeg her har nævnt, lyver?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det går jeg slet ikke ind i. Det tager jeg slet ikke stilling til. Jeg kender jo hverken de pågældendes situation eller omstændighederne i øvrigt nok til at kunne udtale mig om det. Jeg kan bare sige, at i samme øjeblik regeringen bliver gjort bekendt med de påstande, bliver der iværksat en undersøgelse med henvendelse til de officielle myndigheder, som en regering må henvende sig til, og den undersøgelse kan ikke dokumentere, at påstandene skulle være sande.

Frank Aaen (EL):

Nu er det jo sådan, at ingen af de ting, jeg lige har nævnt, f.eks. fra Amnesty International, fra de pågældende fanger og fra de forhørsledere, vi hørte om forleden dag både i filmen og også i Politikens gengivelse, jo indgår i regeringens redegørelse.

Derfor spørger jeg statsministeren: Når der nu er kommet nye oplysninger, kan vi så også regne med, at de falder ind under det samme, som statsministeren her har sagt, og at de straks bliver undersøgt? Får vi straks en undersøgelse af de nye ting, der er kommet frem?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nu er det jo sådan, at de nye udsagn, der er kommet frem, er fremkommet som led i undersøgelser gennemført af amerikanske myndigheder, og det tilkommer ikke den danske regering at kontakte amerikanske officerer direkte.

Som bekendt har forsvarsministeren for længst taget kontakt til Pentagon med forespørgsel om, hvorvidt det amerikanske forsvarsministerium havde oplysninger om overgreb

mod de 31 personer tilbageholdt af danske soldater, og der fået det svar, at Pentagon ikke har information om nogen beskyldninger om mishandling af de tilbageholdte. Det er det, der er kendsgerningerne i sagen.

Formanden:

Så er det hr. Rune Lund for et sidste spørgsmål.

Rune Lund (EL):

Statsministeren siger, at man kun orienterer sig i forhold til officielle kanaler, men betyder det, at man ikke synes, det er vigtigt, hvad menneskerettighedsorganisationer som Amnesty International kommer frem med, når de f.eks. i en rapport fra 2003 beskriver den her episode med de 31 fanger, som er blevet udleveret til amerikanerne? Betyder det, at man ikke synes, det er vigtigt, hvad Human Rights Watch skriver, når de i 2004 laver en rapport, hvor de også beskriver episoden? Betyder det, at man heller ikke synes, det er vigtigt, hvad der står i avisartikler, når de her ting bliver beskrevet?

Når sådan noget kommer op, tænker man, nå, det er bare Amnesty International, det betyder ikke noget. Det er bare Human Rights Watch, det betyder ikke noget. Det er bare nogle fanger, der stiller sig frem på en film og fortæller, at de er blevet tortureret, det betyder ikke noget. Er det sådan det skal forstås? Det har ikke nogen vægt. Er det sådan, regeringen tænker, og det, den handler ud fra?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, tværtimod så er det sådan, at regeringen på det skarpeste fordømmer enhver form for mishandling af fanger eller tilbageholdte. Vi har et fuldstændig betingelsesløst krav om, at de internationale konventioner, Genèvekonventionerne osv., selvfølgelig skal overholdes, og vi har en fuldstændig fast politik om, at vi ikke udleverer tilbageholdte personer, hvis der er risiko for tortur eller mishandling. Så det tager vi faktisk meget alvorligt.

Men hr. Rune Lund prøver også hele tiden at køre uden om, hvad der er sagens kerne her, nemlig dengang i foråret 2002, den 17. marts, da danske soldater udleverer tilbageholdte til amerikanerne, burde soldaterne da have vidst eller burde den danske regering have vidst eller vidste man, at der var risiko for mishandling? Svaret er: Nej. Det var der ingen viden om. Straks vi bliver gjort bekendt med den slags oplysninger, bliver de undersøgt, og den undersøgelse kan